

Чуда Мајке Божије преко Њене иконе Иверске

Иконописац, који је сликао икону, испричао је како је сама припрема даске за сликање трајала око годину дана. А кад је почео да иконопише: „Ја хоћу једно, а четкица у руци друго”. И тако три мјесеца. „На крају сам се предао и започело је аутоиконописање”. Чудесно лијепи ликови Христа и Пресвете Богородице били су потпуно другачији од свих његових цртежа и замисли ...

Мајка Божија дугогодишњи бол бездјетних родитеља претвара у радост. Двадесет петог маја двије хиљаде девете, рађа се прва „Иверска” беба - Симеон.

Свештеник и његова супруга често долазе у дом Пресвете Богородице у Рустову. Њихову усрдну молитву и наду у Бога да ће им подарити чедо, Господ је, молитвама Своје Пречисте Мајке наградио, обрадовавши их ангелоликом Ангелином и мајушном Николином.

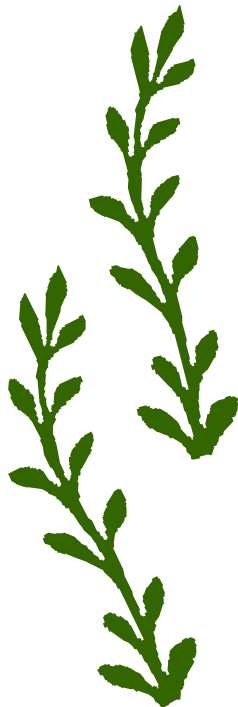

Сестра из Београда и њен супруг нису имали дјете. Дошавши у манастир Рустово, топло су се, својим ријечима, молили Мајци Божијој, пред Њеном иконом Иверском. Кад су одлазили, једна сестра им је рекла: „Хајде, па идуће године да дођете у четворо.” Следећег лета носили су у наручју дјевојчице, близанкиње: Емилију и Симону. Двије године касније моле се Мајци Божијој у Рустову да им подари још једно дијете. Рађа се трећа дјевојчица Ленка Марија.

Један инославни Норвежанин из града Ферде боловао је од рака цријева. На прегледу, лекар је рекао да му је преостало још два мјесеца живота. Пријатељица његове породице била је у Рустову и донијела им свето

уље од чудотворне иконе Иверске. Молио се пред иконама Мајке Божије и светог архангела Михаила и са вјером помазивао светим уљем. И Мајка Божија му је подарила исцјељење.

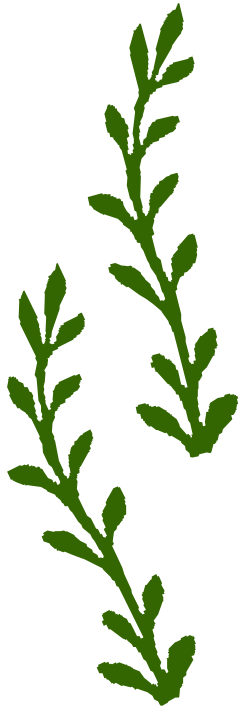
Сестри из Бара, која је носила бебу у утроби, на прегледу је речено да поред бебе расте и велики миом, који је угрожава. На њено питање, има ли наде, лекар је рекао: „Све је у Божијим рукама” . Медицина је била немоћна. Сестра са супругом и старијим сином одмах долази у манастир Рустово, гдје се са сузама моли пред иконом Пречисте Мајке Иверске. На следећем прегледу ни трага од миома. А од Пречисте дар - Матија.

Брат из Београда, послје поклоњења светом Василију, дошао је у Рустово да се помоли Пречистој да га исцијели од израстине на лијевој страни груди, за коју су лекари предлагали хируршку интервенцију. Код куће је мазао израстину светим уљем из кандила Иверске Мајке Божије. Након неког времена израстина је потпуно нестала. У знак захвалности, обећао је да ће урадити трон за ову икону. Испушења око израде трона трајала су око годину дана: „ Све док сам желио да трон буде по неким мојим замислима, ништа се није могло урадити. Кад сам се препустио Богу, за петнаест дана све је било готово”.

Када је сазнала да је у благословеном стању, сестра која се дуго и са великом надом у Њену помоћ, молила Мајци Божијој, излила је из срца благодарну молитву: „Богородице, хвала Теби и Свевишњем Богу и Твом Исусу, на овом најљепшем дану у животу. Молим Те, закрили заштитом и Покровом Твојим моје чедо, чувај га од сваког зла, пакости и испушења. Молим Те, донеси ми га на свијет живог и здравог. Неизмјерно захвална слушкиња Твоја. „ Неколико година послје Симона, родитељи су на дар од Пресвете Богородице добили и Павлу.

Дјечак, који је рођен са оштећењем слуха на оба уха, шкрто је и ријетко говорио, тек по неку ријеч: „Мама, Амин...”. Када је са родитељима и сестрицом био у манастиру Рустово, предложено им је да дјечака помазују светим уљем Иверске Мајке Божије. Купили су уједно спаковану папирну иконицу Иверску, свето уље и крстић. Помазивали су га. Сјутрадан, када се прослављала ова икона, негдје око деветнаест и тридесет, дјечак је два пута узвикнуо: „Има Бога! Има Бога!”

Сестра иконописац из Бара, којој је установљен тумор на мозгу, са великом вјером у помоћ Пресвете Богородице, носила је испод капе пластифицирану икону Мајке Божије Иверске. На следећем снимању ни трага од болести.

Брат, који је био на светој Гори, није успио да посјети манастир Ивирон, у коме се налази чудотворна икона Мајке Божије Иверска - Вратарница. Са тугом је помислио: „Кад ћу ја поћи код Мајке Божије Иверске”? Док је био на слави код свог кума, зазвонио је телефон. Звала их је сестра из Рустова да дођу да раде у овом манастиру. „И дошао сам од свег срца да радим код Мајке Божије Иверске”.

Једна монахиња имала је јаке болове око срца и учестало, готово непрестано пробадање, тако болно, као да је неко убадао врелом иглом. Молила се Мајци Божијој и помазивала светим уљем из кандила, које гори пред иконом Иверском. Господ је, молитвама Своје Пречисте Мајке учинио чудо. Болови су минули као да их никада није ни било.

Брат из Херцег Новог остао је без посла. Није имао од чега да се издржава, а у банци су остале двије рате кредита, које није исплатио. Молио се пред иконом Мајке Божије Иверске да Она посредује и помогне му. Излазећи из куће, сусрео је прве комшије, који су му понудили да ради код њих.

